

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΑΞΙΜΟΥ ΠΛΑΝΟΥΔΗ

Ἐν φ. 343^α-346^α τοῦ κώδικος Supplement grec 1090 τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Παρισίων, γεγραμμένου τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα¹, περιλαμβάνονται τὰ κατωτέρω ποιήματα τοῦ γνωστοῦ πολυγράφου τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος Μαξίμου Πλανούδη.

Καὶ ὁ μὲν ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ὁ ἐν τῇ Κρίσει, κτισθεὶς τὸ πρῶτον κατὰ τινὰς ὑπὸ Ἀρκαδίας τῆς ἀδελφῆς τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου², ἀνεκτίσθη τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα ὑπὸ Θεοδώρας τῆς θυγατρὸς Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ καὶ Εὐλογίας, τῆς ἀδελφῆς τοῦ αὐτοκράτορος Μιχαὴλ Παλαιολόγου τοῦ ἀνακτήσαντος τὴν ὑπὸ τῶν Λατίνων κατεχομένην Κωνσταντινούπολιν, ἣτις καὶ κατῴκει πλησίον τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας ἡ μονῆς. Ἦτο δὲ ἡ Θεοδώρα σύζυγος τὸ μὲν πρῶτον τοῦ πρωτοβεστιάριου Μουζάλωνος, ὕστερον δὲ τοῦ Ἰωάννου Ῥαοῦλ, καὶ τούτου πρωτοβεστιάριου γενομένου. Διὸ πρωτοβεστιάριαν καλεῖ αὐτὴν ὁ Πλανούδης³. Εὐρύτερον δὲ τὰ κατ' αὐτὴν καὶ τὸ γένος αὐτῆς διαλαμβάνουσι τὰ ὑπ' ἀρ. 1-3 ἐπιγράμματα τοῦ Πλανούδη.

¹ Οὐκ ὀρθῶς ἐ *Omonl Inventaire sommaire des manuscrits grecs de la Bibliothèque Nationale*. Ἐν Παρισίοις. 1898. Τόμ. Γ' σ. 338 λέγει τὸν κώδικα γεγραμμένον τὸν δέκατον ἕκτον αἰῶνα.

² *Ducange Constantinopolis christiana* Μέρ. Β' σ. 111 κ. ἐ. ἐκδ. Παρισίων, σ. 76 ἐκδ. Βενετίας. — Τὴν ὑπὸ τῆς Ἀρκαδίας κτίσιν διαμφισβητεῖ ὁ Παλάτιος (Βυζαντινὰ μελέται. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1877 σ. 318).

³ Νικηφόρου Γρηγοροῦ ἐκδ. Βόννης Τόμ. Α' σ. 167,19 κ. ἐ., 178,22 κ. ἐ.

Τῶν τριῶν τούτων ἐπιγραμμάτων τὰ πρῶτα ἐξεδόθησαν μετὰ πολλῶν λαθῶν ὑπὸ τοῦ Ducange ἐν ταῖς σημειώσεσιν εἰς τὸ ΙΓ' βιβλίον τοῦ Νικηφόρου Γρηγορᾶ¹ ἐκ τῶν φ. 75^b κ. ε. ὑπ' ἀρ. 5018 Κολβερτινοῦ κώδικος τῆς ἐν Παρισίοις Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, φέροντος νῦν τὸν ἀριθμὸν 1211². Ἐπανορθώσας δὲ τὸ πρῶτον ἐπίγραμμα ἐξέδωκε καὶ πάλιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος ὁ Βοΐνιη ἐν ταῖς σημειώσεσι τῆς παρισιακῆς ἐκδόσεως τοῦ Ζωναρᾶ, ἐξ ἧς ἐπανεξεδόθη ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Schopen τῆς ἐν Βόννῃ Βυζαντιδος, ὅπου προσετέθησαν καὶ αἱ ὀρθότεραι γραφαὶ τῶν δύο λοιπῶν³. Ταῦτα δ' ἐκδίδω ἐνταῦθα καὶ πάλιν ἐκ τοῦ εἰρημένου κώδικος τοῦ Supplement grec μετὰ τινων διαφορῶν ἀπὸ τῶν προτέρων ἐκδόσεων, προσθέτων ἐξ αὐτοῦ καὶ τὰ ὑπ' ἀρ. 4-10).

Ὁ δὲ Ἰωάννης Χαμέας ὁ ὡς μοναχὸς μετονομασθεὶς Ἰωσήφ, οὗ ἐπιτάφιον εἶνε τὸ ὑπ' ἀρ. 4 ἐπίγραμμα, εἶνε ἄγνωστος ἄλλοθεν.

Τὰ ἐν τοῖς ἀρ. 6 καὶ 8-10 κενὰ προέρχονται ἐκ τιλφῶν, αἵτινες ἔχουσι διαβρώσει τὸν κώδικα.

**Στίχοι εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου
ὃν ἀνήγειρεν ἡ πρωτοβεστιαρία ἠρωελεγεῖοι
Μαξίμου τοῦ Πλανούδη.**

1.

Πειθομένη σε δόμοισιν ἐν οὐρανόισιν ἀληθῶς
ψυχῇ ναιετάειν, Ἀνδρέα κλεινότατε,
καὶ τῷ σώματι σεῖο νεῶν ἐδομήσατο τόνδε,
κάλλεσιν οὐρανόισι ἐν χθονὶ λαμπόμενον.

¹ Ἰσα καὶ Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ Ἐπιτομή ἱστοριῶν. Edidit Ludovicus Hübnerfius. Ἐν Λειψίῃ. 1874 Τόμ. Γ' σ. 41 κ. ε.

² *Omnia* ἐνθ' ἀγ. Τόμ. Α' σ. 268.

³ *Nicéphori Gregorae Byzantina historia*. Ἐν Βόννῃ. 1830 Τόμ. Β' σ. 1185 κ. ε.

ὃ ἢ πάσαις ἐνὶ θηλυτέρησι σοφῇ Θεοδώρα
 ἀμφοτέρων τε λόγων κῶδος ἀναψαμένη.
 Ἡ γενέτης μὲν ἔην Καντακουζηνὸς Ἰωάννης,
 μήτηρ δ' Εὐλογίη ἀξίη εὐλογίης.
 σύγγονος οὖσα Παλαιολόγου Μιχαὴλ βασιλῆος,
 11) σὺ γόνος Ἀνδρόνικος πλείον ἄνακτος ἄναξ,
 κοινωνὸς βιότου δὲ Ῥαούλ πέλεν Ἰωάννης.
 τιμὴν εἰληφὼς πρωτοβεστιάριου.
 Αὕτη χηροσύνην ἔστερξεν ἀμέμπτως
 ἔτρεφε νωλεμέως Χριστὸν ἐν ἐνδεέσι,
 15) δόγματος ὀρθοτόμοιο χάριν πάθεν ἄλγεα πολλὰ,
 τίμα καὶ φιλίην εἴ τις ἐφημερίων.
 Τοίη τῷ τοιῶδε τοιόνδε σοι εἶσατο νηδὺν,
 Ἄνδρέα, καὶ σὺ χάριν πλούτιον ἀντιμέτρει.

2.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἐπιγραφαὶ δηλοῦσι τὰς τῶν πραγμάτων
 καὶ τῶν προσώπων ἐν γραφαῖς παραστάσεις.
 Ἐπιγραφή δίδωμι καὶ γὰρ μνησθάνειν
 τίς καὶ τίνων πέφυκα καὶ τίνος τύχης.
 5) Ἡ κλησις οὖν μοι τυγχάνει Θεοδώρα
 Καντακουζηνή καὶ Παλαιολογίνα,
 Κομνηνὴ Ῥαούλαινα πρὸς δὲ τοῖς ἔφυν
 φ. 343^β || Καντακουζινοῦ θυγάτηρ Ἰωάννου
 Κομνηνοφυοῦς ἀγγελωνυμουμένου,
 10) ὃς Ἰωαννίκιος ἐκ μονοτρόπων
 στολῆς ἐκλήθη, πάντα συμμεθαρμόσας.
 Ἦν δ' οὗτος αὐτὸς υἱοῦς Ἰωάννου
 σεβαστοκράτορος τε φυλῆς τ' Ἀγγέλων.
 Πορφυρογεννήτου δὲ παῖς Θεοδώρας
 15) ἦν οὗτος αὐτίς, ἡ δὲ παῖς Ἀλεξίου
 τοῦ καὶ μεγάλου Κομνηνοῦ βασιλέως.
 Μήτηρ δὲ μοι καύχημα πατρῶν μητέρων

1. 6. τὲ   16. εἶσατο   2. 6. παλαιολογίνα   7. ῥαούλινα

- ἦν ἡ Κομνηνὴ καὶ Παλαιολογίνα
 εἰρηνικὴ τις Εἰρήνη φερωνύμως.
 20 ὄμιμος οὗσα Μιχαὴλ βασιλέως
 Παλαιολόγου τοῦ Κομνηνοῦ γνησίαι,
 ἦν Εὐλογίαν ἐκ στολῆς μονοτρόπων
 μετωλόμασαν, οὐδὲ τοῦτ' ἀπεικότως.
 25 Ἦν δ' ἄρ' ἐκείνη διάσημος ἐγγόνι,
 Παλαιολόγου δεσπότης τ' Ἀλεξίου
 καὶ βασιλίσσης Εἰρήνης τῆς τ' Ἀγγέλου.
 θυγατρὸς Ἀλεξίου τοῦ βασιλέως.
 Καὶ σύζυγός μοι Κομνηνὸς Ἰωάννης
 Ἰραὺλ ὁ Δούκας Ἀγγελος Πετραλίφης,
 30 πρωτοδεστιάριος ἐκ τῆς ἀξίας,
 ἐκεῖθεν ἔλκων πατρόθεν καὶ μητρόθεν
 τὸ τοῦ γένους ῥίζωμα, σειρὰν χρυσέαν.
 ὄθεν κατήγον καὶ γονεὺς ἐμοὶ γένος.
 Ἀδελφίδους δ' ἦν οὗτος υἱὸς τοῦ Δούκα
 35 ἄνακτος Ἰωάννου τοῦ καὶ Βατάτζη.

3.

φ. 344^α

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

- Ἄν ὡς μεταλλεὺς τοῦ γένους μοι τὰς φλέδας
 ἰγνοσκοπῶν τις ἱστορεῖν γνώμην ἔχη,
 οὐ φηγμάτων σύστημα λεπτῶν θηράσει,
 5 σκευῶν δὲ συχνῶν ἠλίκων χρυσηλάτων
 εἰς ταῦτό συμπόρημα πάμπλουτον χάριν
 καὶ χρυσέας δ' ἂν εὐκλεεῖς σειρὰς μάθοι,
 ἄλλων ἀπ' ἀρχῶν συμπλακείσας εἰς μίαν,
 ἐξ ἧς ἐμαιώθην τε καὶ τὸ φῶς ἔγνων,
 10 δῶρον θεοῦ λαχοῦσα ταῦτο μυρίον
 καὶ Θεοδώρα συγκατανομασμένη.
 Πατρὸς γὰρ τὴν μοίρησα συντόμως φράσαι
 Καντακουζηνῶν ἐκ γένους Ἰωάννου
 Κομνηνοφυοῦς ἀγγελωνύμουμένου,

18. παλαιολογίνα 5. ταυτό 3. 8 τε

- ὡς Ἰωαννίκιος ἐκ μονοτρόπων
 15 στολῆς ἐκλήθη, πάντα συμμεθαρμόσας.
 Θυγατριδοῦς δὲ κλεινὸς ἦν Ἰωάννου
 τοῦ φύλον ἀνάγοντος εἰς τοὺς Ἀγγέλους,
 ἀνημμένου τε τῶν σεβαστῶν τὸ κράτος,
 ὃ νῦν προάγει πρὸς τὸ φῶς Θεοδώρα
 20 ἡ πορφυρανθῆς θυγάτηρ Ἀλεξίου
 Κομνηνάνακτος τοῦ μεγάλου σὺν δίκῃ.
 Μήτηρ δέ μοι καύχημα πασῶν μητέρων
 ἦν ἡ Κομνηνὴ καὶ Παλαιολογίνα
 εἰρηνικὴ τις Εἰρήνη φερωνύμως,
 25 ὄμαιμος οὔσα Μιχαὴλ βασιλέως
 Παλαιολόγου τοῦ Κομνηνοῦ, πλὴν ἕσον
 μείζων ἐκείνη κόσμος ὤφθη τῆς κράτει
 φ. 344β ἢ πᾶν ἐκείνη τὸ κράτος τοῦ συγγόνου.
 Ταύτην προσεῖπον ἐκ στολῆς μονοτρόπων
 30 ὡς εὐλογίας ἀξίαν Εὐλογίαν.
 Ἀλεξίου δ' ἦν ἐγγόνῃ τοῦ δεσπότη,
 Παλαιολόγων κατιόντος ἐκ γένους,
 καὶ βασιλίσσης Εἰρήνης· ἡ δ' αὖ πάλιν
 ἦνθησε πατρὸς γνησίως Ἀλεξίου,
 35 σκῆπτρα κρατοῦντος ἐκ γένους τῶν Ἀγγέλων.
 Πατρὸς μὲν οὖν μητρὸς τε ταῦτά μοι κλέα.
 Εἰ δ' ἀτρεκῶς χρὴ καὶ τὰ συζύγου λέγειν,
 Κομνηνὸς οὗτος ἦν Ῥαοὺλ Ἰωάννης,
 σέμνωμα Δουκῶν Ἄγγελος Πετραλίφης,
 40 ὃς ἀρετῆς εἴληφεν ἄθλον ἀξίαν
 πρὸς τῶν κρατούντων πρωτοδεσπιαρίου,
 ἐκείθεν ἔλκων πατρόθεν καὶ μητρόθεν
 τὸ τοῦ γένους ῥίζωμα καὶ πᾶσαν χάριν
 ὄθεν κατήγον καὶ γονεῖς ἐμοὶ γένος.
 45 Ἀδελφιδοῦς δ' ἦν οὗτος υἱὸς τοῦ Δούκα
 ἀνακτος Ἰωάννου τοῦ καὶ Βατάτζη.

4.

Τοῦ αὐτοῦ στίχοι ἐπιτάφιοι.

Τί σοι τὸ σεμνὸν, ὦ βροτῶν φύσις, γένος,
εἰ καὶ σὺ πρὸς γῆν καὶ κόνιν καταστρέφεις
καὶ πρὸς τὸ μηδὲν ὡς τι πρὸς τέλος τρέχεις
ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὑπὲρ γῆς ἐμψύχων;

Ἴδού γὰρ ἀνὴρ οὗτος εὐκόσμου βίου
θεοῦ φόβον σύνοικον ἐν ψυχῇ φέρων
καὶ τῷδε πράξιν πᾶσαν αὐτοῦ ρυθμίσας
καὶ μέτριον φρόνημα καὶ χρηστὸν τρόπον
ἦθθη τε χαριέντα σὺν τούτοις ἔχων

10) καὶ βασιλικῆς ἐστίας ὑπηρέτης
ἠήδους, προσηγῆς, πιστὸς, οἰκεῖος μένων
καὶ συνελόντα πᾶν ὃ χρὴ φάναι λέγειν
ἐπάξιος ζῆν μυρίους ἐτῶν κύκλους
ὡς ἀρετῆς πρόθυμος ὄντως ἐργάτης

15) ἀπῆλθεν ἐνθεν καὶ πρὸ γήρωσ ἠρπάγη,
ἐξ ὀρφανῶν σύστημα πάντη τεχνίων
λιπῶν, ἐπειδὴ θάνατον τῆς συζύγου
φθάσας μικρῶ πρὶν ἢ θανεῖν ἠκηκόει.

20) Πρὸς τῇ τέλει πλῆν καὶ στολῇ μονοτρόπων
πρόσεισι καὶ τὴν κλησίαν ἀντι Ἰωάννου
πρὸς τὴν Ἰωσήφ ἐξαμείδει γνησίως
ὁ πᾶσι γνωστὸς Χαμέας Ἰωάννης
καὶ πᾶσιν ἠδὺς καὶ ποθεινὸς εἶ γέ τις.

25) Πᾶς οὖν ὄρων στέναζε τῶν θνητῶν βίον
καὶ τῷ θανόντι ψυχικὴν σωτηρίαν
εὐχου, τὰ κοινὰ τοῦ γένους μεμνημένος.

5.

Τοῦ αὐτοῦ στίχοι εἰς τὴν ὑπόκρισιν ἠρωελεγεῖοι.

Μηκέτι μηδεὶς προσφερέτω παραμύθιον ἀνδρὶ
ἢ τέκνον ἢ γαμετῇ γῆ κατωρυχότι.

3. 7. αὐτοῦ

12. φᾶναι

23. εἶγε

Καί γάρ νῦν εἰ πρὸς τινα τούτων αὐτὸς ἀπέλθοις,
 ὡς πενθοῦντι φράση· ῥῆμα παρηγορίας
 5 δόξαι σπουδάζων ἀπχθέστιατος εὐθύς ἐκείνος
 ὡς ἀπὸ Πυθαγόρου φθέγγεται ἢ νεφέων
 καὶ σε σοφιστεύων ἀνχλαμβάνει ὥσπερ ἂν σὺ
 τέχνην ἔχοις, ὁ δὲ σοὺς ἤλθε γόους στορέστων.
 10 Ἐντὸς ὅμως τὸ πάθος τοῦτον κατακάρδια πλήττει
 ὡς ξίφος δξύτατον πάντα διερχόμενον.
 Εὐγε, ὑπόκριτις, εὐγε, σὺ φιλτάτη ἐσοί θεάων.
 Σὴν κεφαλὴν τιμᾶν ἄξιον ἐν στεφάνοις·
 τοῖς γὰρ σοῖς θεράπουσιν ἐπάξια δῶρα χερσίν
 ἀλγεῖν καὶ οὐ φράζειν ὡς ἀνιῶν τὸ πλεῖον.

6.

|| Τοῦ αὐτοῦ στίχοι πολιτικοί.

Ἔφυγέ, ληστὴν ἐνέκησας τοῖς παραπτώμασί σου
 ἐφ' ὃ ἄλλο . . . . . αὐτοῦ φείδεται πάντως
 . . . σι . . . ἤσκατα σκυτῆς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπέισθης,
 5 τοῖς τούτων δόλοισι πέπτωκας. ὦ πάθους, ἰῶς οὐκ ἔγνωσ·
 . . . . . μετάμαθε σαυτῆς τὴν σωτηρίαν,
 ὡς ἐκ πυρὸς ἀνάπεμψον καπνὸν τῶν στεναγμάτων
 καὶ πρὸς τὸν εὐδ'ἀλλακτον θεὸν ἐκ βάλθους κράξον
 Ἡμαρτον, ἀναμάρτητε· νῦν μεταγνοῦσαν δέχου.

7.

Μετὰ κλαυθμῶν καὶ ὀδυρμῶν ἐκτήκω μου τὸν βίον,
 εἶτι, τὸ πρὶν παράδεισον λαχῶν εἰς κληρουχίαν,
 ἐξώσθην τούτου καὶ πρὸς γῆν ἐν λύπαις κατηνέχθην
 καὶ μετὰ ταύτην τὴν ποινήν ἄλλη με μένει δίκη,
 5 φλογμὸς πυρὸς ἀκάματος, σκότος, ἀορασία
 ὦν με καὶ πλάστα καὶ κριτὰ καὶ λυτρωτὰ καὶ σῶτερ
 ἄρπασον, ἐλευθέρωσον, λύτρωσαι, ῥῦσαι, σῶσον.

8.

"Ἐτεροι.

Πλάγιος α'.

Παρθένος μήτηρ ἀνανδρος, μὴ διδαχθεῖσα γάμους
 τὸν δὲ ὠδίνων ἀνευθεν ἀπέτεκεν υἱέα

7. 2. τοπρίν

βλέπουσα προσπηγνύμενον ἐν σταυρικῷ τῷ ξύλῳ
ἔπη τοιάδε γοερά σὺν στεναγμοῖς ἵφρει.

Πλάγιος 6'.

5 Ἐξέφυγον τῷ τόκῳ σου τῆς Εὐας καταδίκην
καὶ θαυμαστή τις ἔδοξα· νῦν δ' ἵνα μὴ τελείως
δοξῶ τοῦ γένους τὴν σειρὰν ἐκ ταύτης μὴ καθέλκειν,
δόμφαια θλίψεως, υἱέ, σπαράσσομαι τὰ σπλάγγνα.

Βαρύς.

Ἐτι τελείως φθονούμενος καὶ πάσχων, εὐεργέτα,
καὶ κόρος οὔτις κατὰ σοῦ τοὺς ἀχαρίστους ἔχει,
. . . . καὶ λόγῃ τὴν πλευρὰν ἀνηλεῶς κεντοῦσιν
ἐκ . . . διαρρήσσουσι τ[ὴν φρέ]να καὶ καρδίαν.

· τί γούν . . . . .

· . . . δι' οὐ . . . . .

· . . . . τῷ πάθει . . .

· . . . .

· . . πλὴν ἄλλ . . . κἄν στεναγ . . .

9.

**Τοῦ αὐτοῦ ἐγκόλ[πειον ἔχ]ον τὸν ἅγιον Στέφανον
τὸν πρωτομάρτυρα.**

Ὡς μαρ . . . . . πρῶτον ἐκβολῇ λίθων
χρυσός με . . . . . ὦν πρῶτος ἐν . . . . . στέφει.

10.

Εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

Ἄρειε, πῶς φῆς, πῶς τὸν υἱὸν εἰς κ . . . ν
τολμᾶς καθέλκειν καὶ θεὸν δοκῶν σ[έβ]ειν
ταῦτά λέληθας κτίσματος φύσιν φέρων ;
Οὐ κτίσμα [τὸ δν] καὶ θεός, μήπω τόσον
5 ἔξω φρενῶν πέσοι τις ὡς ἔποιτο . . .
μεμνημένος σου τοῦ θεηλάτου μόρου.
Κακῶς Ἄρειω ταῦτά πεφ[ρονη]κότες
ἄνδρες φονῶντες, πλήρες αἱμάτων πάθος,
καλῶς θεοῦ . . ἔπεμψαν . . . . οἰς . . δόμ[ον]
10 καὶ . . . θεοῦ . . οἶκος . . . . . φέπει
ταῖς δ' . . . Ἄδης καὶ . . . . . ἑός.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

10

φ. 346^α

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006